

# శ్రీకృష్ణం

## శివల బసవశాసనం

మవ్వెటులా, కుముదా! పస్తావా? రావా?

గట్టిగా, అరచినట్టి అన్నదీ మృణాలిని అవిద కళ్ళు ఎర్రగా అయినాయి ముఖం అంతా జెవురించింది ఒక నిమిషం అలాగే కూతురిని తడకంగా చూచి, గబగబా వచ్చి, కుముదా! నా మాట వినమా! మంచి దానవు కదూ? చూడు! సుష్యలా మొంది కేయడం మంచిది కాదు! అని చెప్పింది, గొంతుని సాధ్యమైనంత శామ్యంగా పలికించుతూ

కుముద తల్లి కౌసల చూసింది

'అమ్మా! అట్లా ఎందుకే అరుస్తావు? అన్నది కోపంతో

నేను అరిచేనా? వుత్తనే పనీపాటూ లేకుండా అరుస్తున్నానటే? ఎంత పొగరే నీకు? నా మాటంటే అస్సలు లక్ష్యం లేకుండా పోయిందేమిటి నీకు?

నుదుట చేత్తో కొట్టుకుంది మృణాలిని.

మవ్వెటులా పస్తావా? రావా?

రానూ! రానూ! రానూ!

మృణాలిని ఆగ్రహంతో ఒక తిట్టు వుపయోగించింది దానితో కుముదకి పొరువం, దుఃఖం వచ్చి, చేతుల్లో ముఖం దాచుకున్నది

విడవననా నిడుస్తావు గాని, నీ మొందితనం మానవే?

జవాబు రాలేదు

మృణాలిని విసవిస లాడుతూ, ఇంట్లోకి వెళ్ళింది సోపాలో కూర్చుని ఆలోచించేసాగింది ఎదురుగా గోడ గడియారంలో పెద్ద "ముల్లు వేగంగా కదులుతున్నది కూతురినేం చేయాలి, దాని బుద్ధి నెట్లా మార్చాలి ఏమీ భోషణం లేదు మృణాలిని, కుముద తనకి "పెద్ద తలనెప్పిగా తయారయిందిమధ్య

వీధి తలుపు ఎవరో తడుతున్నారు

'కుముదా! వెళ్ళి తలుపు తియ్యి'

కుముద లేచి వెళ్ళగానే, మృణాలిని గబాల్చి లేచింది గబగబా వెళ్ళి, ఇందాక కుముద కూర్చున్న కిటికీ తలుపులు నాలుగూ వేసి, గడియలు బిగించి వేసింది

అమ్మా! మావయ్యెచ్చాడే చెప్పింది కుముద, అంతలో శ్రీహరిరావు సంచితో వచ్చి, అక్కయ్యని పల్లకరించాడు

బావున్నావా, తమ్ముడూ? మరదలు, పిల్లలు కులాసేనా?

కాస్సీవు తమ కుటుంబ విశేషాలు, కమర్లు చెప్పకున్నారూ

"బావోడి? ఆఫీసు కెళ్ళాదా?"

వు

నువ్వేమిటిలా అయిపోయేవు, అక్కయ్యా? మొహంలో మునుపటి వుత్సాహం లేదేమిటి? ఒంటి బాగోలేదా? అలా అయితే నాకెందుకు వుత్తరం రాయలేదు? అలాంటి అన్నాడు శ్రీహరిరావు

మృణాలిని నిట్టూర్చింది

ఒంటి ఎందుకు బాగోలేదురా? బాగానే వుంది! అంది నెమ్మదిగా

'వు మరయితే? అలా కన్నిస్తున్నావేమిటి?

"ఎలా కన్నిస్తున్నారా?

'చాలా డల్గా ఏదో నిరుత్సాహంగా

మృణాలిని తమ్ముడిని దగ్గరగా పిలిచింది.

శ్రీహరి! ఇదిగో! కుముదే నాకు ఒక తలనెప్పి, రోగం అయిందిరా! అన్నది దిగులుతో

అదేమిటక్కయ్యా? కుముదేం చేసింది? అంటూ శ్రీహరిరావు ఆలోచించాడు 'అది నీ కిష్టంలేని పనేదయినా చేసాందా? "

అవునా శ్రీహరి! కుముద కేదో వెరి పట్టిందిరా ఏం వెరే? కొంపదీసి ప్రేమ వెరి కాదు గదా? సరిగ్గా పోల్చావురా! అదే అదే

శ్రీహరిరావు కుముద దగ్గరి కెళ్ళి నవ్వుతూ అడిగాడు : "ఏవే? నీకు ప్రేమ ఏమైంది? మీ అమ్మ గొలపెడుతోంది ?"

కుముద నవ్వేసింది ఆ మాటకి

ఆ సాయంత్రం మృణాలిని బర్చ చక్రదరం ఆపిసుంచి రాగానే, అంతా కల్పి సినీమాకి వెళ్ళారు అది పాత తెలుగు సినిమా కథ బావుంది పాటలు బావున్నాయి దర్శకత్వం బాగా చేశాడాయన మృణాలిని ఒక దృశ్యంలో, ఒక పాత్రని తమ్ముడికి చూపించింది ప్రేక్షకులూ పాత్ర నటనకి నవ్వుతున్నారూ శ్రీహరిరావు నవ్వి,

ఎంటక్కయ్యా ఏదో చెబుతున్నావు? అడిగాడు ఎలా వుందా పాత్ర?

నవ్వోస్తోంది!

మృణాలిని తమ్ముడికి దగ్గరగా బరిగించి అతడి చెవిలో మెల్లిగా చెప్పింది అయిదు నిమిషాల సేపూ ఎంటూ శ్రీహరిరావు విన్నవోయాడు నిజంగా? అన్నాడు ఆ మాట చాలా సార్లు అన్నాడు

అదేమిట? మన కుముదకి మఱిపోయిందా? అన్నాడు అశ్రుర్యపోతూ

'అ దాని బుర్ర పూర్తిగా పాతైపోయిందిరా! అదే నాకిప్పుడు చాలా బాధగ వుంది!' ఎక్కడేనా? ఇలాంటివి మనం ఎరుగుదుమా? ఈ వెరి కుట్టి కెంత మతిలేకపోతే, అలాంటి మనిషిని యిష్టపడుతుంది?"

శ్రీహరిరావు ఏమీ మాట్లాడలేక పోయాడు చాలా సేపు

'బావకి తెలుసా? అడిగాడు తర్వాత

"ఇదలా ఆ కిటికీ దగ్గర చూస్తే తెలియదా? ఇది బోల్తాగా తెగించి పోయిందిరా! ఆ మనిషినే కట్టుకొంటుందిట!"

'అసలు అసలు వాళ్ళిద్దరికీ పరిచయం ఎలా?'

"పరిచయం అవటం ఏమిటి? ఇది మధ్య ఇక్కడదే పనిగా వదలకుండా వుంటే, మొదట ఏమిటో అనుకొన్నావేను పూసుపోక అక్కడ కూర్చుందనుకున్నా! తరవాత ర్వాత బోద పడింది దీని కళ్ళు ఎటున్నాయో? దీని బుర్రా, మనసూ ఎటు వున్నవో? చెబితే వినడం లేదు నేనే అబద్ధం చెప్పేనంటుంది! అట్లా కూర్చుని, ఆ మనిషి ఎప్పుడేం చేస్తున్నాడో చూసుంటుంది దీనికి నచ్చేట్ట! చూడు! ఆ మనిషి మాటలివ్వం! పాటలివ్వం! బావున్నదా? ఆ మనిషినే పెళ్ళి చేసుకొంటుందిట!"

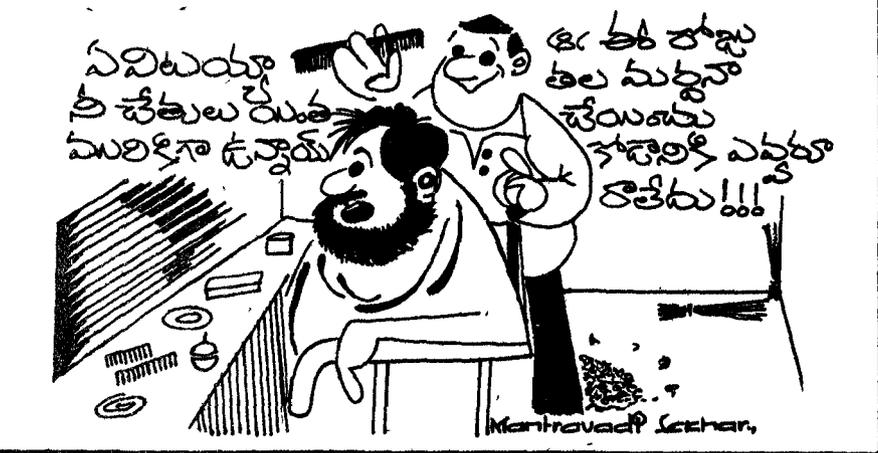
కుముదనంతా అడిగాడు శ్రీహరిరావు

'వు... అంది కుముద

"అతణ్ణి పెళ్ళి చేసుకొంటావా?"

"వు..."

'ఏం సుఖపడతావు?'



అది నా స్వవిషయం!  
 'ఎవరయినా చూసినా, విన్నా హర్షించరు! చాలా  
 యిదిగా విమర్శిస్తారు! వేళాకోళం చేస్తారు!  
 పిచ్చిదంబారు నిన్ను!'  
 "అమ్మ అభిప్రాయంతో నేను ఏకీకరించలేను,  
 మావయ్యా!  
 అంటే?  
 నా హృదయం చెబుతోంది  
 ఏమని?  
 అతను మీరనుకొన్నలాంటి మనిషి కాదని  
 శ్రీహరిరావు ఈ మాటని అక్కడే చెప్పాడు  
 దాని మొహం! నాకు బాగా తెలుసు! అన్నది  
 మృణాళిని  
 ఎట్లా తెలుసు?  
 వాళ్ళ తాతగారేనాతో చెప్పారు  
 తాతగారా? ఏం చెప్పారక్కయ్యా? నేనేదో  
 నిన్నిలా తర్కిస్తున్నాని అనుకోకు!

" ఇది చాలా విపరీతమైన, ఎంతో సున్నితమైన  
 విషయం!" చూడు! అది ఒకలా చెబుతోంది! సువ్య  
 మరొకలా చెబుతున్నావు! నేనేది నమ్మేది? అతగాడి  
 తాతగారు నీకు చెప్పారంటున్నావు? నేనాయనతో  
 మాట్లాడతానొక్కసారి  
 మృణాళిని నవ్వి, అయినెక్కడున్నావు?  
 అంది.  
 "ఎక్కడికెళ్ళారు? పూరికా?  
 స్వర్గానికి! పోయి ఆరు మాసాలవుతున్నది  
 అయితే ఎట్లా? వాళ్ళ మదర్ నో, ఫాదర్స్?  
 ఎంత వెర్రిడివిరా! అయినయితే పూర్వ కాలం  
 వాడు గనక చెప్పేడు గాని, ఫాదర్లు, మదర్లు  
 చెబుతారా? ఇలాంటివి! అందులో ఆ మనిషి అట్లా

పోగా తయారయితే పైన ఎవరు పోల్చుతారు?  
 మనం, గిడ్డం లేని వాళ్ళు చాలా మందున్నాడు!  
 బొంగురు కంఠంతో, టవటావగా తిరుగాడే  
 వాళ్ళిందర్లెరు? కాకపోతే, ఇతగాడు ఆ తరహా  
 లాగా, అడవేషం వేయడంతో ఏమయినా ఆ  
 తిప్పుకోకం అనడకా ముఖ్యంగా నాకు వాళ్ళ  
 తాత చెప్పేడు!" అది విన్నదాన్ని! చూసూ, ఎట్లా  
 కుముదనిచ్చెది?  
 శ్రీహరిరావు దీర్ఘంగా నిట్టూర్చేడు అయితే  
 ఇప్పుడేం చేయాలి?  
 వాళ్ళు అలో చింది ఒకనిర్ణయనికవచ్చే రారోజు  
 శ్రీహరిరావు రెండు వారాలు ఆపివదిశలవు పెట్టాడు



# గురువుగావ్వతనం

తెలుగు డాక్టర్లు

గురువు పరమాత్ములతో సమానమనైరు కని గురువుగావ్వ!!....



శ్రీకృష్ణ

శ్రీకృష్ణ

జ్ఞానహినుడు పశుప్రాయుడనే సంగతి అందరికీ తెలుసు. ఆ జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించే మహనీయుడు గురువు. ఆ గురువును దైవసమానునిగా భావించ వలెను. అంతకాదు. ఆ గురువు పరబ్రహ్మ స్వరూపుడే అని మన పెద్దలు ఎన్నడో చెప్పియున్నారు. ఆ విషయం తెలిపే శ్లోకం ఇక్కడ ఇప్పబడుతున్నది.

"గురు ర్బ్రహ్మ గురు ర్విష్ణుః గురుర్దేవో మహేశ్వరః, గురుః సాక్షాత్ పరం బ్రహ్మ తస్మై శ్రీ గురవే నమః"

గురువు సృష్టికర్త అగు బ్రహ్మ స్వరూపుడు. అతడు సృతికారకుడగు విష్ణు స్వరూపుడు. అతడు లయ కారకుడగు శివస్వరూపుడు అతడు సాక్షాత్తుగా పరబ్రహ్మ స్వరూపుడు - అని దీని అర్థం.

విశ్వవ్యాప్తి చెందిన పరమాత్మ నిర్గుణుడు. అతడు సృష్టి మున్నగు కార్యములు నిర్వర్తించునపుడు సత్వ రజస్తమో గుణముల నాశ్రయించి బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వర రూపములతో అవత రించును. గురువు ఆ త్రిమూర్తులతో ను, పరమాత్మతో ను సమానుడని దీనిభావం.

అందువల్ల భగవంతునియందు భక్తి ఉన్నట్లై గురువునందును భక్తి కలిగి,

వినయ విధేయతలతో ప్రవర్తించ వలెను.

దైవమునుకంటే గురువునే ఎక్కువగా తలచి, తదనుగుణంగా ప్రవర్తించ వలెనని కూడా పెద్దలు చెప్పెదరు. దీనికి కారణం లేకపోలేదు. భగవంతుడు మన కంటికి కనబడడు. మాటలతో మనకు ఉపదేశించడు. సద్భావంతో భగవంతుని ధ్యానించి, మనమే ఊహించి, మంచిని గ్రహించాలి. గురువు మన ఎదుటనే ఉండి, చక్కని మాటలతో జ్ఞానోపదేశం చేసి, మంచి చెడ్డలను సులభంగా గ్రహింపజేస్తాడు.

కాలక్రమేణా గురుభక్తి తగ్గి పోయింది. "గురువు కూడా మనవంటి వాడే! కాకపోతే - మనకంటే కొంత జ్ఞానం అధికంగా ఉండవచ్చు" అనే అభిప్రాయం విద్యార్థులలో పెరుగుతున్నది. గురువును ఎదిరించే సంఘటనలు, అక్షేపణలు - చోటు చేసుకుంటున్నవి. అలక్ష్యభావంవల్ల గురువు చెప్పిన విద్య తలకెక్కడం అరుదుగా ఉన్నది. విద్య నభిలషించే వారికి గురువులయందు గౌరవం, భక్తి ఉన్నప్పుడే ఆయన చెప్పినది సులభంగా బోధపడుతుంది.

-బులుసు వేంకట రమణయ్య

## నీ కోసం

ఎక్కడెక్కడో వెదికి, మంచి సంబంధం తీసుకువచ్చాడు కుముద అభిప్రాయంతో ప్రమేయం లేకుండా ముహూర్తం పెట్టారు కుముదని వత్తిడి చేసి, బలవంతంగా వేవహం జరిపించేరు పెద్దవాళ్ళనుకున్నడో కటి, కుముదకి వయసు వచ్చింది. దాని - ప్రభావంతో ఇట్లా ప్రవర్తించింది. దానికి పెళ్ళిమందు!!

కుముద అత్తవారింటి కెళ్ళిపోయింది

\* \* \* \* \*

రెండు మూడు మాసాలు గడిచాయి  
ఆ రోజు కుముదనించీ ఒక వుత్తరం వచ్చింది మృణాలినికి

అమ్మా! మండ్లయి క్షేమంగా యున్నారని తలుస్తాను ఇక్కడంత క్షేమం! మా ఇంటిలో అందరు చాలా సరదాగా వుంటారు మా అత్తగారికి సినీమాలంటే చాలా ఇష్టం! మూడోంతులు అవిదా, నేను అన్ని సినీమాలికి వెళ్తుంటాం! ఆయన బొమ్మలు ఎంత బాగా వేస్తారనుకున్నావు? నా బొమ్మ రకరకాల ఫోటోలో వేళారు! ఈ సారి వచ్చేప్పుడు కొన్ని తీసుకు వచ్చి మీకు చూపిస్తా! ఇంకేమిది సంగతులు? నాకు బాగా కాలక్షేపం అవుతోంది! మనింటిలో అయితే తోచేది కాదు!

ఇప్పటికుంటాను - కుముద మృణాలిని నవ్వుకుంది  
ఆ వుత్తరం భర్తకి చూపించింది మృణాలిని  
అంతా చదివి, హాస్టే! అది సుఖంగా వుండడమే మనక్కావల్సింది అన్నాడు ఆర్జున  
'అవును' దాని సుఖం కోసమే నేనూ ఆ మాట చెప్పాను' అంది మృణాలిని.

'ఏమాట?'

అదే కుముద అప్పుడు వెర్రెత్తిపోయిన ఆ కుర్రాడు

ఆ ? ఆ కుర్రాడి కేమైందంటావు?

వాళ్ళ తాతగారు, అతడి గురించీ నాకేదో చెప్పారన్నానుగదండీ?

మగాడు కావనా?

'అః అయితే?'

'అదంతా అబద్ధం!'

'అః?'

అవునండీ! వాళ్ళ తాత నాకేం చెప్పలేదు!

'అయితే, ఎందుకు అలా చేశావ్?'

మరేం చెయ్యనండీ? మన స్నేహితి ఏమిటి? ఆ కుర్రాడి స్నేహితి ఏంటి? బొత్తిగా దినదిన గండం నూరేళ్ళాయుష్షుగా వున్నారు వాళ్ళు! గట్టిగా ఓ అసియేనా లేదాయె వాళ్ళకి! అతడేదో ఏదో చిన్న పని చేసుకుంటే, ఆ దరిద్రంతో కుముదేం సుఖపడుందండీ? చెప్పండి?'

మృణాలిని కుముద రాసిన వుత్తరం తన గుండెల మీద వుంచుకొని, తృప్తిగా నిద్రపోయిందా రాత్రి "నీ కోసమే అలా పలికానే నీ కోసమే", అనుకొంది అవిడ, తనలో.